

Alkotmánybíróság

Budapest

Pf.:773

1535

Ügyszám: IV.993/2021.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 9 9 3 - 7 / 2021	
Érkezett: 2021 JÚL 30.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	<i>Ju</i>

Tárgy: *alkotmányjogi panasz kiegészítése*

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] a **Tisztelt Alkotmánybíróság** által fenti számon nyilvántartásba vett alkotmányjogi panaszomat az alábbiakkal kívánom kiegészíteni:

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Bhar.I.76/2019/37. számú jogerős ítéletével megteremtette annak a jogi lehetőségét, hogy reintegrációs őrizetbe helyezhető legyek. A Debreceni Ítéltábla ítéletében biztosított lehetőséggel élve a Tököli BV intézet felé benyújtottam reintegrációs őrizetbe való helyezésemre irányuló kérelmemet. Kérelmemet a BV Intézet befogadta, a BFB bizottság megállapította, hogy reintegrációs őrizetbe helyezésemnek törvényi akadálya nincs. Ezt követően elindult a hivatalos eljárás. A Márianosztrai Fegyház és Börtön BV Intézet pártfogója elkészítette a pártfogói véleményét, melyben nem támogatta reintegrációs őrizetbe való helyezésemet.

A pártfogói vélemény alapján a Tököli BV Intézet Parancsnoka nem látta támogathatónak kérelmemet. A pártfogói és a BV parancsnoki vélemények alapján a Budapest Környéki Törvényszék büntetés végrehajtási Csoportja 2021. január 13, napján meghozott 8.F.1297/2020. számú végzésével elutasította reintegrációs őrizetbe való helyezésemre benyújtott kérelmemet.

Az elutasító végzéssel szemben meghatalmazott jogi képviselőm [REDACTED] ügyvéd úr és jó magam is külön-külön írásbeli fellebbezést terjesztettünk elő. A fellebbezéseink ellenére a másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 2021.02.12 napján meghozott 4.Bpkf.120/2021 számú végzésével helyben hagyta az első fokon eljáró bírósági végzést ezzel másodfokon is elutasítva kérelmemet.

A **Tisztelt Alkotmánybíróság** felé beterjesztett alkotmányjogi panaszom alapját az teremti meg, hogy álláspontom szerint reintegrációs őrizetbe való helyezésemre irányuló kérelmem elbírálásánál a pártfogói véleménytől kezdődően a másodfokú végzés meghozataláig számos szabálytalanság, törvénysértés történt, súlyosan megsértették a tisztességes eljáráshoz és hatékony védekezéshez fűződő alkotmányos jogaimat. Továbbá kérelmem elbírálásánál a végzések az alábbi jogszabályi rendelkezéseket és irányadó joggyakorlatot sértik:

A Bv.tv. releváns rendelkezései szerint:

61/A. § (1) A reintegrációs őrizet elrendelésére a bv. intézet tesz előterjesztést a büntetés-végrehajtási bírónak.

(2) A reintegrációs őrizet elrendelését a szabadságvesztés végrehajtása alatt egy alkalommal az elítélt vagy védője is kezdeményezheti. A kérelmet a bv. intézet - értékelő véleményével és javaslatával - tizenöt napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz.

(3) A reintegrációs őrizet elrendelése esetén a büntetés-végrehajtási bíró jelöli ki az elítélt tartózkodási helyéül szolgáló lakást. A végzésben meghatározza, hogy a kijelölt lakás és a hozzá tartozó bekerített hely milyen - elsősorban a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítását szolgáló, munkavégzési vagy gyógykezelési - célból és milyen időtartamban hagyható el.

(4) A reintegrációs őrizet elrendelése iránti előterjesztés tárgyában a büntetés-végrehajtási bíró az iratok alapján is meghozhatja a döntést; az elítélt vagy a védő által benyújtott kérelem tárgyában - az (5) bekezdésben meghatározott esetek kivételével - meghallgatást tart.

(5) A büntetés-végrehajtási bíró a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül az iratok alapján elutasítja, ha a reintegrációs őrizet elrendelését e törvény kizárja.

187/A. § (1) Ha a büntetés céljának megvalósulása ilyen módon is biztosítható, a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége, illetve ennek kizárása vagy kizártsága esetén a szabadulás várható időpontja előtt reintegrációs őrizetbe helyezhető az az elítélt, aki azt vállalja és gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre, vagy ha szándékos bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre, akkor

a) nem a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték el,

b) első ízben ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre vagy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, és

c) öt évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztést tölt.

(1a) A reintegrációs őrizet időtartama

a) legfeljebb egy év, ha az elítéltet gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre,

b) az a) pontban meghatározottakon kívül legfeljebb tíz hónap.

(2) A reintegrációs őrizet alkalmazása iránt, továbbá az elítélt kérelme esetén a bv. intézet előterjesztést tesz a büntetés-végrehajtási bírónak.

(3) A reintegrációs őrizet az elítélt szabadságának teljes elvonását megszünteti, de mozgási szabadságát és a tartózkodási helye szabad megválasztásának jogát korlátozza.

(4) Reintegrációs őrizet elrendelése esetén a büntetés-végrehajtási bíró által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet az elítélt csak az elrendelő határozatában meghatározott célból, különösen

a) a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítása,

b) munkavégzés,

c) oktatásban, képzésben való részvétel vagy

d) gyógykezelés céljából,

az ott meghatározott időben és az úti cél meghatározása mellett hagyhatja el.

(5) A reintegrációs őrizet az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazása mellett biztosítható.

(6) A reintegrációs őrizetben töltött időtartam a szabadságvesztésbe beszámít.

187/B. § (1) A bv. intézet az előterjesztés vagy a kérelem véleményezésének megalapozása érdekében megkeresi a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőt az elektronikus távfelügyeleti eszköznek a lakásban való alkalmazhatóságának a felmérése, és annak alkalmazhatósága esetén környezettanulmány elkészítése céljából.

(2) Az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságát a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a megkeresés megérkezésétől számított nyolc napon belül felméri. A felmérésről jegyzőkönyvet kell felvenni. A felmérés elvégzése érdekében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő jogosult a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakásba belépni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti környezettanulmányt a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a megkeresés megérkezésétől számított harminc napon belül készíti el és küldi meg a megkereső bv. intézetnek.

(4) Ha a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölendő lakás nem az elítélt kizárólagos tulajdona vagy bérleménye, akkor a tulajdonosnak vagy a bérlőnek az elítélt ott tartózkodására vonatkozó előzetes, írásbeli befogadó nyilatkozata szükséges. A befogadó nyilatkozat megtehető a (2) bekezdés szerinti felmérés elvégzésekor, illetve a környezettanulmány elkészítésekor is, ha annak szükségessége akkor válik ismertté.

(5) Ha a kérelemre induló eljárásban a 187/A. § (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy a 187/C. § a)-d) pontjában meghatározott valamely kizáró ok áll fenn, a bv. intézet a kérelemre vonatkozó vélemény és javaslat elkészítése során a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő megkeresését mellőzi.

(6) A büntetés-végrehajtási bíró az (5) bekezdés szerinti esetben is felhívhatja a bv. intézetet a távfelügyeleti eszköznek a lakásban való alkalmazhatóságának a felmérése és annak alkalmazhatósága esetén környezettanulmány elkészítése céljából a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő megkeresésére.

187/C. § (1) Az elítélt nem helyezhető reintegrációs őrizetbe, ha

- a) az elítélttel szemben további szabadságvesztést kell végrehajtani,
- b) az elítélttel szemben folyamatban lévő büntetőügyben elrendelt letartóztatását a szabadságvesztés végrehajtásának idejére megszakították,
- c) a fogvatartása során engedélyezett reintegrációs őrizetet az elítéltnak felróható okból megszüntették,
- d) az egy évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztésből a bíróság által meghatározott végrehajtási fokozatban legalább három, egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztésből a bíróság által meghatározott végrehajtási fokozatban legalább hat hónapot nem töltött le,
- e) a megjelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszköz elhelyezésére alkalmatlan,
- f) a bíróság a kiutasításáról rendelkezett.

(2) Ha a büntetés-végrehajtási bíró az elítélt reintegrációs őrizetét rendelte el, de annak esedékességéig az elítélt súlyos fegyelmi vétséget követett el, a bv. intézet erről haladéktalanul értesíti a büntetés-végrehajtási bírót.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben, ha a fegyelmi vétség a reintegrációs őrizet esedékességéig nem vizsgálható ki, a fegyelmi eljárásnak a reintegrációs őrizet megkezdésére halasztó hatálya van. Ez esetben a fegyelmi eljárást soron kívül kell lefolytatni, és ha a fegyelmi felelősség megállapítható, a reintegrációs őrizet nem kezdhető meg a büntetés-végrehajtási bíró 61/A. § (5a) bekezdése szerinti döntése meghozataláig.

187/D. § (1) A reintegrációs őrizetre vonatkozó szabályok megtartását a büntetés-végrehajtási szervezet az elektronikus távfelügyeleti eszközön keresztül az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervvel együttműködve ellenőrzi. A bv. intézet jogosult a reintegrációs őrizet szabályainak megtartására vonatkozó adatok megismerésére.

(2) A reintegrációs őrizet hatálya alatt álló elítélt magatartását, a büntetés-végrehajtási bíró által meghatározott magatartási szabályoknak és az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazási szabályainak a betartását, valamint a társadalmi reintegrációs folyamat előrehaladását a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő ellenőrzi.

A szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 6/2014. (XII. 19.) IM rendelet (továbbiakban: Vhr.) releváns rendelkezései értelmében:

136/A. § (1) A bv. intézet a reintegrációs őrizet esedékessége előtt három hónappal megvizsgálja, hogy a Bv. tv. 187/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek-e, és hogy az elítélt esetében nem állnak-e fenn a Bv. tv. 187/C. §-ában megjelölt kizáró okok.

(2) Ha az (1) bekezdés szerint lefolytatott vizsgálat eredményeként a bv. intézet előterjesztést kíván tenni az elítélt reintegrációs őrizetének elrendelésére, a reintegrációs tiszt tájékoztatja az elítélteket a reintegrációs őrizet feltételeiről és szabályairól, továbbá írásban nyilatkoztatja arról, hogy a vállalja-e a reintegrációs őrizet feltételeit.

(3) Ha az elítélt vállalja a reintegrációs őrizet feltételeit, a BFB a javaslatétel előtt az elítéltet meghallgatja. Ennek során meg kell kérdezni az elítéltet a szabadulást követő terveiről, továbbá a BFB felhívja az elítéltet arra, hogy öt napon belül jelölje meg azt a Magyarország területén található lakást, amely a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként szolgálhat, továbbá annak a személynek a nevét és elérhetőségét, aki a lakásnak az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazására való alkalmasságának a felmérése során a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelővel kapcsolatot tart. Az elítéltet tájékoztatni kell arról, hogy ha a megjelölt ingatlan nem a saját tulajdonában vagy használatában van, a tulajdonosnak vagy lakáshasználatra jogosultnak a Bv. tv. 187/B. § (4) bekezdése szerinti, írásos befogadó nyilatkozatát harminc napon belül mutassa be.

(4) A meghallgatásról és az elítéltnek a lakás megjelölése, valamint a Bv. tv. 187/B. § (4) bekezdésében foglaltak elmulasztása következményeire való figyelmeztetéséről jegyzőkönyvet kell felvenni, és abban rögzíteni kell az elítéltnek a figyelmeztetés tudomásul vételére vonatkozó nyilatkozatát, amelyet az elítélt saját kezűleg aláír.

(5) Ha az elítélt a megadott határidőben a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként kijelölhető lakást nem jelöl meg, a bv. intézet a reintegrációs őrizet elrendelése iránti előterjesztést mellőzi.

(6) A lakás megjelölését követően a bv. intézet megkeresi a kijelölendő lakás elhelyezkedése szerint területileg illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőt a Bv. tv. 187/B. § (1) bekezdésében foglalt feladatok végrehajtására. Ha a befogadó nyilatkozatot a lakás tulajdonosa vagy bérlője a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőnek adja át az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságának felmérésekor vagy a környezettanulmány elkészítésekor, azt soron kívül az ügy irataihoz kell csatolni.

(7) Ha a felméréséről készült jegyzőkönyv szerint a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására alkalmatlan, továbbá ha a befogadó nyilatkozatot tevő a nyilatkozatát visszavonja, az elítélt egy alkalommal megjelölhet egy másik lakást. Ez esetben a bv. intézet az (5) és (6) bekezdés szerint jár el.

(8) Ha az elítélt nem jelölt meg másik lakást vagy az általa ismételt megjelölt lakás is alkalmatlan az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására, a bv. intézet a reintegrációs őrizet elrendelése iránti előterjesztést mellőzi.

(9) A bv. intézet a reintegrációs őrizet elrendelésére az előterjesztést a büntetés-végrehajtási bírónak a Bv. tv. 187/A. § (1a) bekezdésében meghatározott határnapot legalább harminc nappal megelőzően teszi meg. Az előterjesztéshez a lakás alkalmasságának felméréséről készült jegyzőkönyvet és a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői környezettanulmányt mellékelni kell.

136/B. § (1) A reintegrációs őrizet elrendelése iránti kérelem esetén a bv. intézet a 136/A. §-ban foglaltak szerint jár el azzal, hogy a kérelem előterjesztése a hiánypótlásra felhívás eredménytelensége esetén sem mellőzhető.

Kúria Büntető Kollégium Joggyakorlat-elemző csoport 2017.EL.II.H.13.BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁS-48. számú a büntetés-végrehajtási bírói gyakorlat, különös tekintettel a reintegrációs őrizetre Összefoglaló véleménye IV. Reintegrációs őrizet része értelmében:

A reintegrációs őrizetet a 2014. évi LXXII. törvény 113. §-a 2015. április 1-től hatályosan iktatta be a Bv.tv.-be. A módosító törvény javaslatának általános indokolása túlzó mértékű magyarázkodásba nem bocsátkozott: „újítás a (...) bevezetése (...) a bv. intézetek telítettségének csökkentése és a fogvatartottak társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében”. A kettős cél mindkét elemében általános irány, pragmatikus jogpolitikai cél. A bv. bíró döntését viszont az az irány kell mozgassa, hogy ha a megszabott általános és speciális előfeltételek adottak, akkor a rábízott további szabályokat az elítélt társadalomba való beilleszkedése (precízebben: visszailleszkedése³⁷) érdekében alakítsa. Ez nem is lehet másként, hiszen a Bv.tv. alapvető rendelkezése szerint a büntetés-végrehajtás feladata a büntetési célok érvényesítése, az egyéniesítés szempontjainak, az egyéni megelőzés szolgálása [Bv.tv. 1. § (1) bekezdés], mégpedig úgy, hogy „elősegítse az elítélt társadalmi beilleszkedését és a jogkövető magatartás kialakulását” [Bv.tv. 1. § (2) bekezdés]. A reintegrációs őrizet célja valójában egybeesik a szabadságvesztés végrehajtásának a céljával, merthogy a szabadságvesztés végrehajtásának célja az ítéletben (2018. július 1-től: ügydöntő határozatban) meghatározott joghátrány érvényesítése, valamint a végrehajtás alatti reintegrációs tevékenység eredményeként annak elősegítése, hogy az elítélt szabadulása után a társadalomba sikeresen visszailleszkedjen és a társadalom jogkövető tagjává váljon [Bv.tv. 83. § (1) bekezdés]. A szabadságvesztés végrehajtása során tehát eleve reintegrációs tevékenység (is) folyik, amihez – miként például a feltételes szabadságra bocsáthatóság – a reintegrációs őrizet (is) szükségszerűen igazodik, azt mintegy – így látjuk: hathatósan (hatékonyan) – kiegészíti. A célban megjelenő idea mellett a törvény kellő figyelemmel van rá, hogy mégiscsak társadalomra veszélyes cselekményt (bűncselekményt) elkövetett, társadalomra egyértelműen veszélyes (végrehajtandó szabadságvesztésre elítélt) személy számára ad – a korábbiakhoz képest – jelentős kedvezményt (a teljes körű szabadságelvonás feloldását). A törvény ezért relatíve szabad, de egy lakásban tartózkodáshoz és annak elhagyásában engedélyhez kötött, s elektronikus eszközzel felügyelt életkörülményeket enged a számára. Mindezt annak érdekében, hogy elősegítse az elítélt visszailleszkedését az általa megsértett társadalomba. A reintegrációs őrizet a formális megjelenésében módfelett hasonlítani látszik a házi őrizetnek (2018. július 1-től: a büntetői felügyelet lehetséges formájához), de alapvetően eltérő a rendeltetésük: „közös bennük annyi elem, hogy mindkettő hozzájárul a csökkenéséhez. A célját tekintve a reintegrációs őrizet esetében az alapvető feladat, hogy az elítéltek minél hamarabb visszakerüljenek a társadalomba, addig a házi őrizet esetében a Be. 129. 37 A reintegráció jelentése: helyreállítás, visszaállítás, visszahelyezés. 53 §-ban biztosított előzetes letartóztatás kiváltása az elsődleges cél”. Egyebekben a reintegrációs őrizet racionális alku az állam és az elítélt között. Az állam célzott nyeresége, hogy (1) intézményesen emberi és anyagi infrastruktúrát, végső soron pénzt takarítson meg, s ezáltal egyúttal elérje (2) a Bv.tv. preambulumban foglalt és a nemzetközi kötelezettségvállásaiból is következő eredendő azon célt is, hogy védje a további fogvatartott sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, kiemelten emberi méltóságának a tiszteletben tartása érdekében, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmának és az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését, s (3) mindezek érdekében számottevő engedményt nyújt az adott viszonylag kevésbé társadalomra veszélyes elítélt részére. Az elítélt nyeresége az, hogy az, hogy (1) a társadalomtól szigorúan izolált körülmények közül kikerülve átmenetileg relatíve, de mégis jóval szabadabb életkörülmények közé kerülhet, továbbá (2) jóval reálisabb esélyt kap a társadalomba való visszailleszkedésre, végső soron a személyi szabadságának teljes körű visszaszerzésének érdekében, (3) aminek fejében ígér, jelesül azt, hogy a rá rótt szabályokat maradéktalanul megtartja. Az állam nyeresége és engedménye, valamint az elítélt nyeresége és ígérete – a társadalom

szempontjából szemlélve – kellő mértékben egyensúlyban áll egymással. Az állam és az elítélt alkuja tehát egy sajátos büntetőjogi kontraktus. Ennek biztosítékaként, ha azt az elítélt megszegi, az állam visszaveszi az engedményét, melynek következményeként – amennyiben az elítélt nem volt feltételes szabadságra bocsátható – le kell töltenie a fennmaradó büntetését, illetőleg feltételes szabadságra bocsáthatósága kétségessé válhat.

A reintegrációs őrizet fogalmilag az elítélt szabadságának teljes elvonását megszünteti, de mozgási szabadságát és a tartózkodási helye szabad megválasztásának jogát korlátozza [Bv.tv. 187/A. § (3) bekezdés]. Ez bizonyos mértékben korrigálandó, mert az elítélt mozgási szabadsága valóban korlátozott, míg a tartózkodási hely szabad megválasztásának joga megvonásra kerül.

A lakás megjelölését követően a bv. intézet megkeresi a kijelölendő lakás elhelyezkedése szerint területileg illetékes bv. pártfogó felügyelőt a Bv. tv. 187/B. § (1) bekezdésében foglalt feladatok végrehajtására. Ha a befogadó nyilatkozatot a lakás tulajdonosa vagy bérlője a bv. pártfogó felügyelőnek adja át az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságának felmérésekor vagy a környezettanulmány elkészítésekor, azt soron kívül az ügy irataihoz kell csatolni. [16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 136/A. § (6) bekezdés]. Ha a felméréséről készült jegyzőkönyv szerint a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására alkalmatlan, továbbá ha a befogadó nyilatkozatot tevő a nyilatkozatát visszavonja, az elítélt egy alkalommal megjelölhet egy másik lakást. Ez esetben a bv. intézet az (5) és (6) bekezdés szerint jár el [16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 136/A. § (7) bekezdés].

A bv. intézet a reintegrációs őrizet elrendelésére az előterjesztést a bv. bírónak a Bv. tv. 187/A. § (1a) bekezdésében meghatározott határnapot legalább harminc nappal megelőzően teszi meg. Az előterjesztéshez a lakás alkalmasságának felméréséről készült jegyzőkönyvet és a bv. pártfogó felügyelői környezettanulmányt mellékelni kell. [16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 136/A. § (8) bekezdés]

A reintegrációs őrizet elrendelése iránti kérelem esetén a bv. intézet a 136/A. §-ban foglaltak szerint jár el azzal, hogy a kérelem előterjesztése a hiánypótlásra felhívás eredménytelensége esetén sem mellőzhető [16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 136/B. § (1) bekezdés].

A bv. intézet az előterjesztés vagy a kérelem véleményezésének megalapozása érdekében megkeresi a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes bv. pártfogó felügyelőt az elektronikus távfelügyeleti eszköznek a lakásban való alkalmazhatóságának a felmérése, és annak alkalmazhatósága esetén környezettanulmány elkészítése céljából [Bv.tv. 187/B. § (1) bekezdés]. A Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI. 29.) KIM rendelet határozza meg a bv. pártfogó felügyelő teendőit. A reintegrációs őrizet elrendelésére vonatkozó előterjesztésnek, illetve az ilyen irányú kérelem véleményezésének a megalapozása érdekében elrendelt környezettanulmány elkészítése során (...) a bv. pártfogó felügyelő a szakmai ténymegállapítások keretében és az összegző értékelésben azt mutatja be, hogy a befogadó környezet megfelelően szolgálja-e az elítélt társadalmi visszailleszkedését, és hogy a büntetés célja a reintegrációs őrizet elrendelése esetén megvalósulhat-e. Ebben az esetben (...) kockázatelemzést, illetve kockázatelemzést a bűnisméltési kockázatok megállapítása érdekében végzi. [62/A. § (3a) bekezdés]. A bv. pártfogó felügyelő a helyszínen ellenőrzi a távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságának feltételeit, környezettanulmányt készít, abban szakmai ténymegállapításokat tesz az elítélt családi

körülményeire, baráti és kisközösségi kapcsolati helyzetére, a kijelölendő lakásban lakóknak az elítélthez fűződő kapcsolatára és az elítéltnak a lakásba történő befogadásához való viszonyulására, az elítélt visszailleszkedését célzó terveiről, a befogadó környezetre, a befogadó környezetnek az elítélt által elkövetett bűncselekményhez való viszonyára, és így tovább (62/C. §). Az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságát a bv. pártfogó felügyelő a megkeresés megérkezésétől számított nyolc napon belül felméri. A felmérésről jegyzőkönyvet kell felvenni. A felmérés elvégzése érdekében a bv. pártfogó felügyelő jogosult a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakásba belépni. [Bv.tv. 187/B. § (2) bekezdés] Az (1) bekezdés szerinti környezettanulmányt a bv. pártfogó felügyelő a megkeresés megérkezésétől számított harminc napon belül készíti el és küldi meg a megkereső bv. intézetnek [Bv.tv. 187/B. § (3) bekezdés].

A reintegrációs őrizet elrendelése esetén a bv. bíró jelöli ki az elítélt tartózkodási helyéül szolgáló lakást. A végzésben meghatározza, hogy a kijelölt lakás és a hozzá tartozó bekerített hely milyen - elsősorban a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítását szolgáló, munkavégzési vagy gyógykezelési - célból és milyen időtartamban hagyható el [Bv.tv. 61/A. § (3) bekezdés]. Reintegrációs őrizet elrendelése esetén a bv. bíró által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet az elítélt csak az elrendelő határozatában meghatározott célból, különösen a) a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítása, b) munkavégzés, c) oktatásban, képzésben való részvétel vagy d) gyógykezelés céljából, az ott meghatározott időben és az úti cél meghatározása mellett hagyhatja el [Bv.tv. 187/A. § (4) bekezdés]. Kérdéses, hogy miért van erre egymást nem egy az egyben fedő ikerszabály, de az utóbbi törvényhely alapján mégsem vonható kétségbe, hogy egyrészt az oktatásban, képzésben való részvétel is a kijelölt lakás elhagyásának engedélyezhető célja, másrészt az „úti” cél rögzítése folytán az engedélyező végzésben meghatározandó egy ésszerű útvonal is (ehhez elégségesnek látjuk annak előírását, hogy az engedélyezett cél helyét oda-vissza a „lehető legrövidebb útvonalon köteles megközelíteni”). A jelentésekben helyenként felbukkant – nem konkretizált, ezért ha az: úti – „zóna” meghatározása felettébb merevnek és általában szükségtelennek tűnik. Továbbá: a szempontrendszer elvileg nyitott, amit világosan mutat – az egyebekben biztonsággal nem értelmezhető árnyalatbeli különbséggel megfogalmazott – „elsősorban” és „különösen” kitétel. Mégis úgy látjuk, hogy a kifejezőbb „elsősorban” kitétel azt üzeni, hogy ami ezen belül van, az legyen az általános alkalmazási kör, s ez a kör kellő óvatossággal kerüljön esetenkénti tágításra. Ez az értelmezés megfér a „különösen” kitétellel is, de ami fontosabb: jól szolgálhatja a joggyakorlat egységét.

Alkotmányjogi panaszom kiegészítésében pontról pontra, az ügy időrendiségét követve szeretném a **Tisztelt Alkotmánybíróság** elé tárni az általam kifogásolt, sérelmezett részeket, megállapításokat, véleményeket, döntéseket az alábbiak alapján:

I. PÁRTFOGÓI VÉLEMÉNY:

A pártfogó a helyszíni bejárást követően véleményének elkészítésekor nem a tőle elvárható szakmai gondosággal és alaposággal járt el.

Az általa megfogalmazott véleményeket semmilyen konkrét, minden kétséget kizáró bizonyítékkal nem tudta alátámasztani, így azok ezért csak saját, erősen szubjektív magánvéleményének tekinthetők. A pártfogó véleményében hamis, valótlan, minden alapot nélkülöző vagy erősen csúsztatott, elferdített tényeket, megállapításokat

fogalmazott meg. Ezzel félrevezette, megtévesztette a véleményét alapul vevő és az alapján reintegrációs ügyekben döntéseket hozó bv. parancsnokot és bíróságokat.

A pártfogó véleményében olyan dolgok, körülmények, feltételek hiányát jelölte meg nemleges, elutasító véleményének okaiként, melyeknek kötelező vagy ajánlott megléte, fennállása egyáltalán nem szerepel a reintegrációs őrizetbe való helyezésről szóló törvények előírásai, elvárásai között.

A pártfogó előzőek szerinti hamis véleménye alapján a Tököli BV Intézet parancsnoka nem támogatta kérelmemet és az ügyemben döntő bíróságok és ezek alapján elutasító végzéseket hoztak. A pártfogói véleménnyel szemben, annak ügyvédem útján való tudomásomra jutását 2021.01.05. követően a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja részére megfogalmaztam és eljuttattam ellenvéleményemet észrevétel formájában.

Továbbá a későbbiekben, mivel álláspontom szerint úgy ítélt meg, hogy a pártfogó minősíthetetlen, szakmaiatlan, de legfőbbként hazug, valótlan véleményében leírtakkal bűncselekményt követett el a sérelmemre, ezért a **Központi Nyomozó Főügyészség** felé feljelentést tettem vele szemben. Feljelentésem alapján a **Központi Nyomozó Főügyészség** nyomozást rendelt el hivatali visszaélés bűncselekmény elkövetése tárgyában.

Észrevételemben és feljelentésemben részletesen kifejtettem, hogy a pártfogói vélemény miért aggályos, hamis, elfogadhatatlan és alkalmatlan arra, hogy az alapján valós tényeken alapuló jogszerű, törvényes döntéseket, végzéseket lehessen hozni reintegrációs ügyekben.

Ezért korábbi észrevételemet, feljelentésemet, a nyomozás elrendeléséről kapott tájékoztatást mostani felülvizsgálati kérelmem szerves, elidegeníthetetlen részeként, mellékleteként tárom a **Tisztelt Alkotmánybíróság** elé kérelmem megalapozottságát alátámasztandóan.

II. Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja elsőfokú végzés

Reintegrációs őrizetbe való helyezésem tárgyában több alkalommal kértem a Tököli BV Intézetet szóban és írásban, hogy tegyék lehetővé számomra az elkészült pártfogói vélemény megismerését, tanulmányozását, de kéréseim ellenére bírói meghallgatásom időpontjáig arra nem került sor. Mivel a BV Intézet kéréseim ellenére sem bocsájtotta rendelkezésemre az elkészült pártfogói véleményt ezért ügyvédem dr. Kelemen Anita 2021. január 5. napjára kapott időpontot a Budapest Környéki Törvényszéktől a részükre felterjesztett reintegrációs ügyiratom tanulmányozására. Én 2021.01.05.-napján ügyvédemmel történt telefonbeszélgetés útján értesültem a pártfogói vélemény

tartalmáról. A reintegrációs őrizetbe való helyezésem tárgyában 2021.01.13.napjára tüzték ki a meghallgatásom napját.

A pártfogói vélemény tartalmának megismerése 2021. 01.05. és a meghallgatásom kitűzött időpontja 2021.01.13 között annyira csekély időkülönbség volt, ami lehetlenné tette az érdemi felkészülést, a pártfogói véleményben leírtak cáfolatára szükséges bizonyítékok beszerzését, az eredményes és hatékony védekezést. Álláspontom szerint azzal, hogy a BV Intézet kérésem ellenére sem bocsájtotta rendelkezésemre a pártfogói véleményt illetve azzal, hogy csak a bv bírói meghallgatásom előtt 8 nappal ügyvédem utánajárásának köszönhetően ismerhettem meg a rólam szóló, rám nézve negatív tartalmú pártfogói véleményt, súlyosan sérült a tisztességes eljáráshoz valamint a hatékony védekezéshez fűződő alkotmányos jogaim. Az első fokon meghozott végzéssel szemben védő ügyvédem [REDACTED] és jó magam is külön-külön **írásbeli fellebbezést** terjesztettünk elő, melyekben részletesen kifejtettük aggályunkat és előadtuk érveinket.

Fellebbezéseinket felülvizsgálati kérelmem részeként az első fokon hozott végzés törvénysértéseinek eljárási hibáinak és anyagi jogi szabálysértéseinek bemutatásának alátámasztásának érdekében tárom a **Tisztelt Alkotmánybíróság** elé (mellékletben csatolom).

A Budapest Környéki Törvényszék Büntetés -végrehajtási Csoportja által hozott elsőfokú végzés törvénysértő súlyos eljárási hibákkal terhelt, valamint anyagi jogi szabálysértéseket tartalmaz, mert az *észrevételemben foglaltakkal semmit sem törődve, az abban foglaltakat teljes mértékben figyelmen kívül hagyva elutasította a reintegrációs őrizetbe helyezés iránti kérelmemet, azáltal pedig súlyosan megsértette a Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való alapvető jogomat, amelynek értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

A reintegrációs őrizetbe helyezés iránti kérelmemet ugyanis 2020. szeptember 24-én terjesztettem elő. a BV.tv. 61/A. § (2) bekezdése értelmében a kérelmemet 15 napon belül kellett volna továbbítani a bv. bíró részére, amely határidőbe a környezettanulmány és a pártfogói vélemény elkészítésének időtartama nem számít bele. A Tököli Országos BV. Intézet a 13. napon intézkedett a környezettanulmány és a pártfogói vélemény beszerzése iránt. A pártfogónak az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságát a megkeresés megérkezésétől számított nyolc napon belül kell felmérni a BV.tv. 187/B. § (2) bekezdése értelmében és erről jegyzőkönyvet is kell készíteni. A Vhr. 136/A. § (7) bekezdése értelmében pedig ha a felméréséről készült jegyzőkönyv szerint a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására alkalmatlan, az elítélt egy alkalommal megjelölhet egy másik lakást.

Engem nem tájékoztattott a Tököli BV. Intézet arról, hogy a pártfogó által elvégzett vizsgálat szerint az általam megjelölt ingatlan nem alkalmas az elektronikus

távfelügyeleti rendszer működtetésére, továbbá a pártfogó felügyelő a részére a Bv.tv. 187/B. § (3) bekezdésében megadott 30 napos határidőt 20 nappal túllépve terjesztette elő a hiányos adatokon alapuló és valótlan megállapításokat, szubjektív kritikát és értékítéletet tartalmazó elfogult és objektívnek egyáltalán nem mondható környezettanulmányát, amelyet a BV. Intézet velem egyáltalán nem ismertetett, így alapvetően sérült a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti részrehajlás nélküli és tisztességes módon való hatósági eljáráshoz való alapvető jogom, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

A Budapest Környéki Törvényszék Büntetés -végrehajtási Csoportja által megvalósított jogsértésekből az alábbiakat tartom fontosnak kiemelni:

1. A benyújtott észrevételeinkben megjelölt bizonyítási indítványainkból egynek sem adott helyt, ellenbizonyítás lehetőségének a kizárásával minden kétely nélkül fogadta el valósnak, hitelesnek a pártfogói vélemény tartalmát és utasította el az alapján a kérelmemet. A családom tagjai [REDACTED] által a pártfogói vélemény hamis megállapításaival szemben írásban a Törvényszéknek megküldött dokumentumok végzésében nem kerültek elbírálásra, a végzés még csak említést sem tesz a létezésükről. A végzés annak ellenére nem foglalkozott a családtagjaim által beküldött dokumentumokkal, hogy azok javamra szolgáló bizonyítékok voltak a pártfogói véleménnyel szemben, ezen bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával fogadta el a pártfogói véleményt hitelesnek a Törvényszék.
2. A meghozott végzésében abszolút figyelmen kívül hagyta az észrevételeinkben a pártfogói véleménnyel szemben, annak cáfolatára szolgáló álláspontunkban bemutatott tényeket, körülményeket, bizonyítékokat és azokról a meghozott végzésben sem adott számot.
3. A meghallgatásom során személyesen nyújtottam be a bíróság részére bizonyítékként azt a BV Intézettől származó hiteles pénzügyi kimutatást, mely **minden kétséget kizáró módon bizonyította**, hogy [REDACTED] én egy év alatt saját bankszámlájáról több mint 1,700.000 Ft -ot utalt részemre a BV Intézet számlájára, ez a tény bizonyítottan cáfolta a pártfogói vélemény azon megállapítását miszerint a családom engem nem tud eltartani. Ennek ellenére a személyesen bizonyítékként átadott BV pénzügyi kimutatásról a végzésben egy szó sem esik, **az bizonyítékként értékelésre nem került**, de ezzel szemben a végzés iratellenesen azt a megállapítást tartalmazza, osztva a pártfogói vélemény megállapítását, hogy a bíró nem látta biztosítottnak megélhetésemet.
4. A végzés abból a szempontból is törvénysértő, iratellenes anyagi jogi szabályokat sért, hogy olyan dolgokat jelöl meg az indoklásában elutasítási okként, melyek nem szerepelnek a reintegrációról szóló törvények előírásai között, mint kötelező szükséges feltételei a reintegrációs őrizetbe való helyezésemnek.

A reintegrációról szóló törvény nem írja elő, nem rendelkezik a következőkről, mint szükséges feltételekről:

- I. Arról, hogy az elítéltnak egyáltalán kell-e rendelkeznie a megélhetéshez szükséges anyagi eszközzel, feltétellel.
- II. Arról, hogy az elítéltnak a megélhetéséhez minimum számszerűsítve mekkora anyagi háttérre, jövedelemre van szüksége.
- III. Arról, hogy az elítélt családtagjainak egyáltalán kell-e rendelkezniük a megélhetésükhöz szükséges anyagi eszközökkel, feltételekkel.
- IV. Arról, hogy az elítélt családjának a megélhetésükhöz minimum számszerűsítve mekkora anyagi háttérrel, jövedelemmel kell rendelkezniük.
- V. Arról, hogy az elítéltnak milyen munkakörökben lehet dolgoznia.
- VI. Arról, hogy az elítéltnak mekkora lehet a mozgástere térben és időben.
- VII. Arról, hogy az elítéltnak a mozgásszabadságát pontosan hogyan, mi módon, milyen térbeli és időbeli határok mentén kell szabályozni annak érdekében, hogy a reintegrációs őrizet ideje alatt is szabadságvesztés büntetését töltsse.
- VIII. Arról, hogy az elítéltnak egyáltalán kötelező -e munkát vállalnia, dolgoznia a reintegráció őrizet ideje alatt.
- IX. Arról, hogy az elítélt mivel foglalkozhat a reintegrációs őrizet ideje alatt.
- X. Arról, hogy az elítélt családtagjainak egyénre lebontva, külön-külön minimum mekkora saját jövedelemmel kell rendelkezniük az elítélt reintegrációs őrizetbe való helyezéséhez.

Az előbbieken felsoroltak törvényi szintű szabályozásának, előírásának hiányában a végzés törvényt sértő, iratellenes, anyagi jogi szabályokat sért azzal, hogy reintegrációs őrizetbe való helyezésem iránti kérelmemet arra való indoklással utasították el, hogy [REDACTED] a havi 20.000 Ft jövedelemmel rendelkezik. [REDACTED] nem rendelkezik önálló jövedelemmel, [REDACTED] vállalkozóként nem tud eltartani, a munkavégzésem pedig túl nagy mozgástérrel járna és ezért a felajánlott munkakörből nem tudnám megélhetésem biztosítani.

III. Budapest Környéki Törvényszék

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság által meghozott másodfokú végzés törvényt sértő, iratellenes és fent már részletezett jogi szabályokba ütközik, melyek megteremtik a felülvizsgálat jogi alapját.

A másodfokú végzés indoklásában olyan okokra való hivatkozással került elutasításra reintegrációs őrizetbe való helyezésem iránti kérelmem, mely hivatkozási indokok mögött nincsenek valós, konkrétan megfogalmazott törvényi előírások, meghatározások. Ebből kifolyólag olyan dolgokat értékelték terhemre, melyeket törvényi, jogszabályi háttér hiányában nem is tudhattam teljesíteni mert csak egy létező törvény előírásait lehet teljesíteni, betartani ezért csak a létező hatályos törvényi előírásuknak a betartását lehet elvárni, megkövetelni a magyar állampolgároktól, így tőlem is. A végzésben ilyen konkrét jogszabályi háttér hiányában elutasítási okként az alábbiak szereplenek:

- a). A bűncselekmény tárgyi súlya a kiszabott büntetés mértéke
- b). Az elítélt megélhetése
- c). A munkavégzés kiterjedt területe
- d). A BV Intézet által szervezett programokon való alkalmankénti részvétel.
- f). A szabadidőben való plusz munkára történő jelentkezés elmulasztása.
- g). A kontaktszemély és az elítélt családja a társadalmi visszailleszkedéshez szükséges érzelmi és anyagi támogatást nem tudja biztosítani.
- h). A kontaktszemély jövedelemmel nem rendelkezik.

Az előbbi pontokban felsoroltakról, azok meglétéről vagy hiányáról, mint a reintegrációs őrizetbe helyezés törvényi feltételeiről egyáltalán nem rendelkezik a reintegrációs őrizetről szóló törvény szövege.

A végzés indoklásában hatályos törvénysértő, iratellenes anyagi jogi szabályokat sértő voltára a **Tisztelt Alkotmánybíróság** részére úgy szeretnék rávilágítani, hogy a végzés érintett bekezdései kapcsán egyenként, pontokba rendezve, részletesen fejtem ki álláspontomat a következők alapján:

A végzés harmadik oldalának, harmadik és negyedik bekezdéseiben a következők olvashatók:

- „ A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság végzését és az azt megelőző eljárást a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXI. törvény (a továbbiakban: Bv.tv.) 50.§ (6) bekezdése alapján megfelelően alkalmazott Be.590.§ (1) bekezdése szerint teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával hozta meg határozatát. Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott határozata a rendelkezésre álló iratokkal összhangban tartalmazza az elítélt fogva tartásának adatait és a reintegrációs őrizet engedélyezése szempontjából releváns tényeket... ’’

Ezek az indoklásbéli megállapítások nem helytállóak, nem fedik a valóságot mert a másodfokú bíróság nem bírálta teljes terjedelmében felül a fellebbezéseinket.

A másodfokú bíróság egyáltalán nem értékelte, bírálta el az általam részére megküldött fellebbezés kiegészítésemet, melyben a BV parancsnok helyettessel történt személyes meghallgatás alapján indítványoztam, hogy a több sebből vérző hamis megállapításokat tartalmazó pártfogói véleménnyel szemben rendeljék el egy újabb pártfogói vélemény elkészítését és annak tartalmának ismeretében hozzanak döntést. Mint ahogy a családom eltartó, gondoskodó, megélhetésemet biztostó képességeit bizonyító fellebbezésem kiegészítéseként, azt alátámasztandóan a másodfokú bíróság részére megküldött T-mobilos pénzügyi kimutatás sem került elbírálásra, mely minden kétséget kizáró módon bizonyítani tudta volna, hogy a családom bennlétem egy éve alatt több millió forinttal töltötte fel a BV telefonomat. A másodfokú bíróság nemhogy teljes terjedelemben, de részben sem bírálta el a pártfogói véleménnyel szemben beterjesztett észrevételeinket, azokról indoklásában nem adott számot, még említés sem tesz róla, minden kritika vagy

az ellenbizonyítás megadásának lehetősége nélkül, kétely nélkül fogadta el a pártfogói véleményét hitelesnek és így alapozta arra elutasító végzését.

Az előzőekben ismertettek alapján mivel fellebbezés kiegészítéseink, észrevételeink, bizonyítékaink nem kerültek elbírálásra ezzel sérült a tisztességes eljáráshoz, a hatékony védekezéshez fűződő alkotmányos jogom, továbbá ezen okok alapján a végzés törvénytörő iratellenes és az anyagi jogi szabályoknak sem felel meg.

A végzés harmadik oldalának ötödik bekezdésében a következők olvashatók:

„ Helyesen, az iratokkal mindenben összecsengően mutatott rá a büntetés-végrehajtási bíró a fellebbezéssel támadott határozata indokolásában arra, hogy bár az elítélt vonatkozásában a törvényi feltételek fennállnak, adott esetben miért nem lehetséges az elítélt reintegrációs őrizetének az elrendelésével a büntetés céljának biztosítása. A büntetés-végrehajtási bíró ezt az alábbiakkal indokolta: az elítélt terhére megállapított bűncselekmény tárgyi súlyára és a kiszabott büntetés mértékére, az elítélt Budapest és Pest megye területére kiterjedő munkavégzésére figyelemmel a büntetési célok a reintegrációs őrizet intézményi keretei között nem érhetőek el. A büntetés-végrehajtási bíró továbbá nem látta biztosítottak az elítélt megélhetését.”

Az ebben a bekezdésben a másodfokú bíróság által helyesnek tartott elsőfokú bv. bírói indoklás törvénytörő, iratellenes, az irányadó, fent részletesen ismertetett jogi rendelkezéseknek nem ellentétes, ezért az arra épülő, azt helyesnek tartva, azt elfogadó másodfokú végzés is törvénytörő, iratellenes, anyagi jogi szabálysértésekkel terhelt az alábbiak szerint:

A). A reintegrációs őrizetbe való helyezésről szóló és rendelkező törvény a kizárási okoktól (visszaeső vagy erőszakos bűnelkövető illetve 5 évet meghaladó ítélet) eltekintve egyáltalán nem foglalkozik az elítélt terhére korábban megállapított bűncselekmény tárgyi súlyával és a kiszabott büntetés mértékével.

Ezért esetemben a korábban elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára és a kiszabott büntetés mértékére való hivatkozással elutasításra kerülő reintegrációs őrizetbe helyezés iránti kérelmem a másodfokú végzés általi elutasítása törvénytörő, iratellenes, sérti a korábban már ismertetett, a BV. tv. és a Vhr. előírásait, valamint a vonatkozó kúriai joggyakorlati útmutatást.

Törvényi, kizáró rendelkezés hiányában korábbi bűncselekmény tárgyi súlyára, a kiszabott büntetés mértékére való hivatkozással törvényes alappal nem lehetett volna elutasítani reintegrációs kérelmemet. Itt szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy a kettős büntetés lehetőségét is felveti, hogy a korábbi bűncselekményre történő hivatkozásra kvázi még egy büntetésként fosztanak meg a reintegráció lehetőségétől.

A korábban terhemre értékelt bűncselekményért már megkaptam a jogerős ítéletet ezért is tartom méltánytalannak, hogy az ítéleti tényállás szerint 2013-ban elkövetett bűncselekmény miatt 2021-ben nem kaphatom meg a reintegrációs őrizetbe való helyezésem lehetőségét. Különös tekintettel arra, hogy a 2013 óta eltelt hosszú több mint 7 év alatt eltelt időszakban semmilyen bűncselekményt nem követtem el, jogkövető

állampolgár vagyok. A másodfokú végzésben egyáltalán nem értékelték a 2013-as bűncselekmény óta eltelt jelentős időmúlást és ezen hosszú idő alatt tanúsított jogkövető magatartásomat. Ezért a végzés javamra szóló tények mellőzése miatt törvénysértő és messze áll a tisztességes eljárásról szóló törvény alkotói akarattól.

Több rendelkezésemre álló, más fogvatartottak esetében a reintegrációs őrizetbe való helyezés tárgyában hozott pozitív végzés tanulmányozását követően megállapítható, hogy a terhemre értékelt bűncselekménynél jóval súlyosabb, nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetői is reintegrációs őrizetbe kerülhettek, köztük olyanok is, akiket kábítószer birtoklása, kereskedelme miatt ítélték el. Ezek a bűncselekmények sokkal veszélyesebbek a társadalomra, mint az én elítélésemet eredményező bűncselekmény. Ezen esetekből pedig joggal lehet levonni azt a következtetést, hogy a különböző bv. ügyekkel foglalkozó bíróságok reintegrációs őrizetbe való helyezés tárgyában egymástól nagyon eltérő joggyakorlatot folytatnak a bűncselekmények tárgyi súlyára vagy a kiszabott büntetés mértékének a vonatkozásában, azok megítélésében, értékelésében.

Az azonos törvényi háttér ellenére különböző, egymástól homlok egyenesen eltérő döntések alkalmasak arra, hogy **gyengítsék** a jogbiztonságba vetett társadalmi közbizalmat.

B). A reintegrációs őrizetbe való helyezésről szóló törvény nem tartalmaz arra nézve semmilyen előírást, megkötést, hogy a fogvatartott reintegrációs őrizete ideje alatt munkavégzés céljából mekkora földrajzilag, közigazgatásilag pontosan meghatározható területen mozoghat, mekkora lehet az elítéltné az a mozgástere, melynek keretein, határain belül elérhetők a büntetési célok. Ezen pontos törvényi feltételek meglétének hiányában a másodfokú végzés indoklásában törvénysértő, iratellenes, anyagi jogi szabályokat sértő elutasítási ok miszerint: „ *Az elítélt Budapest és Pest megye területére kiterjedő munkavégzésére figyelemmel a büntetési célok a reintegrációs őrizet intézményi keretei között nem érhetőek el.*”

Ez az elutasítási indok nem csak törvénysértő, a rendelkező jogszabályok hiányában, hanem szembe megy azzal a markánsan kinyilvánított törvényalkotói akarattal miszerint a reintegrációs őrizet alkalmazásának elsődleges célja a fogvatartott visszavezetése, visszaintegrálása a társadalomba, melynek egyik - a társadalom számára is hasznos módja, ha a fogvatartott visszatalál a munka világába. Becsületos munkából származó jövedelemből tartja fenn saját magát vagy családját és fizesse a közterhek rá eső részét. A reintegrációs őrizetbe való helyezéssel elsődlegesen a fogvatartott munkavállalását kell elősegíteni mert a büntetési célok nem azzal valósulnak meg, ha az elítélt még jó ideig az adófizetők pénzén börtönben marad, hanem azzal, ha a társadalom hasznos tagjává válik.

Esetemben a másodfokú bíróság végzése egyáltalán nem foglalkozik érdemben azzal, hogy a fellebbezéseinkben a másodfokon eljáró bíróság tudomására hoztuk, hogy reintegrációs őrizetemben való helyezésem esetén állandó bejelentett lakcímemen [REDACTED] [REDACTED] ám alatt fogok helyben „HOME OFFICE” rendszerben dolgozni és a másodfokon eljáró bíróságot kértük arra, hogy saját kompetenciájában határozza meg a mozgásom térbeli és időbeli határait.

A másodfokon eljáró bíróság fellebbezéseink ezen tartalmának az abszolút figyelmen kívül hagyásával, a munkavégzés kiterjedő területére való hivatkozással utasította el a kérelmemet pedig a bíróságnak lett volna arra törvényi lehetősége, hogy ésszerű és életszerű határok mentén meghatározza a büntetési célok megvalósulásához szükséges mozgásteret. Mivel a másodfokon eljáró bíróság végzésében nem adott számot a fellebbezéseink munkavégzésem helyére vonatkozó részeiről ezért a másodfokon meghozott végzés törvénysértő, iratellenes és sérti a tisztességes eljáráshoz, valamint az eredményes védekezéshez fűződő alkotmányos jogaimat.

C.) A reintegrációs őrizetbe helyezésről szóló törvényben nincsen konkrétan meghatározva, hogy az elítéltnak reintegrációs őrizetbe való kerüléséhez milyen jellegű megélhetéssel kell rendelkeznie, mint ahogyan az sincs meghatározva, hogy az elítéltnak reintegrációs őrizetbe való kerüléséhez milyen jellegű megélhetéssel kell rendelkeznie, mint ahogyan az sincs meghatározva, hogy forintosítva milyen összegűnek kell lennie annak a jövedelemnek, mely megteremti a reintegrációs őrizetbe való kerüléshez szükséges megélhetés anyagi hátterét.

Ezen törvényi, az elítélt megélhetésére vonatkozó rendelkezések hiányában, a másodfokú végzés **törvénysértő**, iratellenes, anyagi jogi szabályokat sértő, mert az elutasítás indokaként úgy hivatkozik az elítélt megélhetésére, hogy hatályos, erről rendelkező törvény nem állt a rendelkezésére.

A másodfokú végzés azért is törvénysértő, iratellenes, anyagi jogi szabályt sértő mert indoklásában figyelmen kívül hagyta, nem adott számot arról a **javamra szóló okirati bizonyítékról**, melyet az elsőfokú meghallgatásom során személyesen adtam át bv. bírónak. Az általam átadott okirati bizonyítékokat a Tököli BV Intézet kéresemre bocsájtotta rendelkezésemre, mely a BV Intézet által készített hivatalos pénzügyi kimutatás, ami **minden kétséget kizáró módon bizonyítja**, hogy nevelt gyermekem [REDACTED] saját számlájáról egy év alatt 1.700.000 Ft utalt a BV Intézet számlájára részemre. Ez a tény **kétegy nélküli bizonyítéka** annak, hogy a családom képes a megélhetésemről gondoskodni. Ezzel a ténnyel szemben a bíróság részére semmilyen olyan konkrét bizonyíték nem állt a rendelkezésére végzése elkészítésénél, mellyel minden kétséget kizáró módon bizonyítani tudta volna megélhetésem hiányára vonatkozó állítását.

A másodfokú végzés azért is törvénysértő, iratellenes, és a felhívott BV. törvényben és annak végrehajtási rendeletében, illetve a Kúria ismertetett joggyakorlati elemzésében foglaltakat sérti, mert indoklásában nem adott számot az általam részére **okirati bizonyítékként** postai úton megküldött elkészített pénzügyi kimutatásról, mely minden kétséget kizáró módon bizonyítja, hogy a családom egy év alatt több millió forinttal töltötte fel bv-s telefonomat.

Egy ilyen, a családom eltartó megélhetésemet biztosító képességéről szóló bizonyíték figyelmen kívül hagyásával sérültek a tisztességes eljáráshoz valamint a hatékony védekezéshez fűződő jogaim.

A végzés abból a szempontból is törvénytört, iratellenes módon az anyagi jogi szabályokat megsértve hivatkozik elutasítási okként arra, hogy a büntetés-végrehajtási bíróság nem látta biztosítottak a megélhetésem mert **kettő munkáltatói szándék nyilatkozatot** is a bíróság rendelkezésére bocsájtottam, melyek külön-külön is tudták volna az általuk részemre kifizetett munkabéren keresztül a megélhetésemet biztosítani. A bíróságnak semmilyen minden kétséget kizáró bizonyíték nem állt a rendelkezésére végzésének elkészítéséhez, mellyel cáfolni tudta volna a két munkáltatói szándéknyilatkozatot, megélhetésem bizonyító voltát.

A végzés harmadik oldalának hatodik bekezdésében az alábbi olvasható:

„A büntetés-végrehajtási intézet az elítélt reintegrációs őrizetbe helyezésére vonatkozó kérelmét nem támogatta.”

A másodfokon eljáró bíróság ezen indoklásának leírásához figyelmen kívül hagyta az elsőfokú eljárásban írásban beterjesztett észrevételünket, melyekben részletesen pontról pontra cáfoltuk a pártfogói véleményt illetve bizonyítási indítványokat nyújtottunk be észrevételemben a pártfogói vélemény cáfolatának alátámasztásának érdekében. Észrevételeinkben részletesen kifejtettük, hogy a BV intézet a hamis pártfogói vélemény alapján nem támogatta reintegrációs őrizetbe való helyezésemre irányuló kérelmemet. De észrevételeink figyelmen kívül hagyásával kritika nélkül fogadta el végzésének indoklásában, hogy a BV Intézet nem támogatja a reintegrációs őrizetbe való helyezésemre irányuló kérelmemet és számot sem adott arról, hogy döntésében miért nem mérlegelte erre vonatkozó észrevételeinket.

A másodfokon eljáró bíróság arról, a részére postai úton megküldött okirati bizonyítékról sem adott számot, melyben a BV Parancsnok helyettese javasolta, hogy kérjek a bíróságtól egy új pártfogói véleményt és én erre való hivatkozással indítványoztam egy új pártfogói vélemény elkészítésének az elrendelését a bíróság részéről. Észrevételemben és bizonyítási indítványom figyelmen kívül hagyásával sérültek a tisztességes eljáráshoz az eredményes védekezéshez fűződő alkotmányos jogaim továbbá a végzés törvénytört, iratellenes.

A végzés negyedik oldalának negyedik bekezdésében a következők olvashatóak:

„ Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával hozta meg határozatát. Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott határozata a rendelkezésre álló iratokkal összhangban tartalmazza az elítélt fogva tartásának adatait és a reintegrációs őrizet engedélyezése szempontjából releváns tényeket.”

A reintegrációs őrizetbe való helyezésről szóló törvény nem írja elő a reintegrációs őrizet feltételül, hogy az elítéltnak a BV intézet által szervezett szabadidős és reintegrációs programokon való részvételét, mint ahogyan azt sem írja elő kötelező reintegrációs feltételként, hogy a fogvatartottnak a BV körleten szabadidejében jelentkeznie kellene plusz feladatok elvégzésére. Tehát a II. fokú bíróság jogsértő módon utasította el a

reintegrációs őrizetbe való helyezésem iránti kérelmemet olyan dolgok nem teljesítését értékelte terhemre, melyekről nincsen törvényi rendelkezés.

A végzés azért is törvénytörő, iratellenes, anyagi jogi szabálysértésekkel terhelt, mert figyelmen kívül hagyta védőim és általam beterjesztett észrevételeink, és fellebbezéseink releváns tartalmát, melyek konkrét tények bemutatásával cáfolták a Bv Intézet előterjesztésében azokat a hamis megállapításokat, melyek a BV Intézetben végzett nem elégséges közösségi, társadalmi szerepvállalásomról szóltak.

A beterjesztett észrevételeinkben, fellebbezéseinkben tételesen fel voltak sorolva azok a BV Intézet keretein belül végzett szabadidős, kulturális, társadalmi, közösségi tevékenységeim, melyek egyértelműen cáfolják a bv szóban forgó előterjesztését az alábbiak szerint:

1. Jelentkeztem [REDACTED]
2. Tompa Mihály „A gólyához” c. versével jelentkeztem a vers napja alkalmával megrendezett országos szavaló versenyre, de ez sajnos a COVID járvány miatt már nem került megrendezésre.
3. Részt vettem több színházi, kulturális előadáson, rendezvényen amíg ezek szintén a COVID járvány miatt beszüntetésre nem kerültek.
4. Rendszeresen részt vettem a miséken, de a súlyos COVID járvány miatt ez is felfüggesztésre került.
5. Kérelmi lapon a nevelőnél önként jelentkeztem a közösségi helységeken lévő növények ápolására, mely közösségi tevékenységemet azóta is nagy örömmel végzek.

Észrevételemben, fellebbezésemben felhívtam a figyelmet arra, hogy ezen tevékenységeim, állításaim valóságtartalmát a bv. intézet a bíróság kérésére igazolni tudja. E tárgykörben bizonyítási indítvány is beterjesztésre került a beadványaink részeként.

A másodfokon eljáró bíróság ezen tudomására hozott, javamra szolgáló fontos tények ellenőrzését, felszínrehozatalát, elmulasztotta, végzésében nem értékelte azokat a bv. előterjesztését kritikátlanul fogadta el helytállónak.

Fontosnak tartom elmondani, hogy az elő covid járvány kihirdetett veszélyhelyzet óta - 2020.március,- az ország valamennyi bv .intézetében az összes közösségi, kulturális, vallási, sport stb., tevékenység beszüntetésre került ezért a másodfokon eljáró bíróság törvénytörő, iratellenes módon olyan okokra hivatkozik reintegrációs őrizetbe való helyezésem iránti kérelmem elutasításánál, melyeknek **önhibámon kívül a veszélyhelyzet korlátozásai miatt nem tudtam eleget tenni.**

A reintegrációs őrizetbe való helyezésről rendelkező törvény nem teszi a reintegrációs őrizetbe való helyezés feltételül azt, hogy az elítélt családjának vagy a kontaktszemélynek az elítélt társadalmi visszailleszkedéséhez érzelmi és anyagi támogatást kelljen nyújtani.

A reintegrációs őrizetbe való helyezésről szóló törvény még utalás szintjén sem tartalmaz arra vonatkozó meghatározást pláne előírást, hogy a kontaktszemélynek vagy az elítélt családjának mekkora szükséges anyagi támogatást kell nyújtaniuk az elítélt részére a reintegrációs őrizetbe való kerülésének érdekében. Azt pedig végkép nem lehet törvényi szabályzással meghatározni, hogy a kontaktszemélynek vagy az elítélt családjának mekkora érzelmi támogatást kell biztosítani, ami szükséges ahhoz, hogy az elítélt reintegrációs őrizetbe helyezhető legyen.

Egy családon belüli érzelmi viszonyok annyira egyedi, belsőlegessé, szubjektívek, hogy annak szükséges mértékét törvényileg nem lehet előírni, meghatározni és végkép nem lehet egy bírósági eljárásban a szükséges érzelmi támogatás meglétének hiányára való hivatkozással, indoklással reintegrációs őrizetbe való helyezésem iránti kérelmemet elutasítani.

A reintegrációról szóló törvényben nincs arra vonatkozóan semmilyen előírás, hogy a kontaktszemélynek jövedelemmel kellene rendelkeznie ahhoz, hogy az elítélt reintegrációs őrizetbe helyezhető legyen. Az előbbieken részletesen kifejtettekben egyértelműen megállapítható, hogy a másodfokon eljáró bíróság törvénysértő, iratellenes, anyagi jogi szabályokat sértő végzést hozott azzal, amikor olyan indoklással utasította el a reintegrációs kérelmemet, melynek nincs törvényi háttere, alapja.

A másodfokú végzés törvénysértő, iratellenes voltát az a tény is alátámaszta, hogy észrevételeinkben, fellebbezéseinkben konkrét adatokat, tényeket bizonyítékokkal részletes cáfolatát adtuk a pártfogó környezettanulmányában leírt véleményének. De a másodfokon eljáró bíróság ennek ellenére végzésében nem adott számot arról, hogy végzésében miért nem értékelte, mérlegelte a pártfogói vélemény megállapításait cáfoló beadványainkat és arról sem adott számot, hogy beadványaink ellenében miért a pártfogói vélemény alapján hozta meg végzését észrevételink, fellebbezéseink teljes figyelmen kívül hagyásával fogadva el azt valósnak, hitelesnek.

A másodfokon eljáró bíróság azzal is törvénysértő, iratellenes és a már felhívott BV.tv és Vhr. rendelkezéseket, illetve kúriai joggyakorlatot sértő végzést hozott arról, hogy a pártfogói vélemény hamis állításaival szemben, azok cáfolatára beterjesztett bizonyítási indítványainkat figyelmen kívül hagyta azokról nem rendelkezett, így megfosztott engem a bizonyítás ezen módjától, megsértve ezzel a tisztességes eljáráshoz valamint a védekezéshez fűződő alkotmányos jogaimat is.

A másodfokú végzés 5. oldalának második bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„ Valamennyi körülmény mérlegelése alapján az elítélt vonatkozásában még nem vonható le okszerű következtetés arra, hogy a büntetés céljának magvalósulása reintegrációs őrizet engedélyezésével is biztosítható lenne. Ezzel sem az egyéni , sem az általános bűnmegelőzési nem valósul meg.”

A másodfokú végzés ezen megállapításai törvénysértőek, iratellenesek és eljárásjogi és anyagi szabályokat sértenek azzal, hogy azt állítják:

„Valamennyi körülmény mérlegelése alapján nem látnak lehetőséget a reintegrációs őrizetemre.”.

A másodfokú eljárás során nem került sor valamennyi körülmény mérlegelésére mert az észrevételeinkben, fellebbezésekben szereplő javamra szolgáló tényeket, körülményeket, bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, azokat egyáltalán nem mérlegelték.

A beterjesztett bizonyítási indítványomról nem adtak számot, azokat egyáltalán nem bírálták el, nem mérlegelték azok létét a végzésben elhallgatták. A javamra szolgáló tények, körülmények, bizonyítékok és a beterjesztett bizonyítási indítványaim teljes figyelmen kívül hagyásával azok mellőzésével meghozott végzéssel súlyosan megsértették a tisztességes eljáráshoz és az eredményes védekezéshez fűződő alkotmányos jogaimat.

A másodfokú végzés 5. oldalának harmadik és negyedik bekezdésében az alábbiak olvashatóak:

„A büntetés-végrehajtási intézet megfelelő végrehajtási környezetet biztosít. Ez a környezet igazodik az egyéniesítés alapelveihez, és biztosítja a reintegrációs célok megvalósulását. A büntetés-végrehajtási intézet által kidolgozott reintegrációs program fejleszti az elítélt személyiségét és a szociális készségeit.

Az intézet reintegrációs tevékenysége elősegíti azt, hogy az elítélt a szabadulása után sikeresen visszailleszkedjen a társadalomba, és annak jogkövető tagja legyen.”

A másodfokú végzés ezen bekezdéseiben leírtak a valóságban nem léteznek egyfajta utópiát, egy képzel világot vagy azutáni vágyat vetítenek ki délibábként.

A büntetés-végrehajtási intézet csak papíron létező, a hivatalos kincstári optimizmussal átítatott elért jó eredményeiket bemutató jelentéseikben és beszámolóikban biztosítja a megfelelő végrehajtási környezetet.

A rendszer működését belülről megismerő, abban napi 24 órát élő emberként alappal jelenthetem ki, hogy ez nem felel meg a valóságnak.

A BV által biztosított, fenntartott környezet egyáltalán nem biztosítja a reintegrációs célok megvalósulását és csak egy alap nélküli lózung, a valóságban saját tapasztalataim alapján, semmilyen érdemi, valós munka nem folyik a reintegrációs célok megvalósulásának érdekében.

A bv intézetnek csak egy alapvető célja, érdeke van, nevezetesen, hogy a fogvatartottak ne szökjenek meg és kitöltsék büntetésüket. Ezen elsődleges, saját létezésüket biztosító cél fenntartásán kívül többi tevékenységük csak másodlagosan társadalmi és aktuálpolitikai elvárásoknak való látszat megfelelésre irányul. Napjaink büntetés-végrehajtási rendszere

a XIX. századi alapokon nyugszik és fény évekre áll a XXI. század büntetés-végrehajtási rendszerrel szemben támasztott társadalmi elvárásoktól.

A büntetésüket töltő elítéltek tömegei a mindennapokban semmilyen valós nevelésben, oktatásban, foglalkozásban nem részesülnek, vannak ugyan látszatfoglalkozások és képzések egy szűk réteg számára, de ezek is az elnyert pályázatok szabályos elszámolásához kellenek. Valós, versenyképes, szakmai ismereteket, a szabad életben felhasználható tudást csak elenyésző számú elítélt számára biztosítanak, ezt támasztják alá a nagyszámú visszaesérről szóló szomorú statisztikai adatok.

Személyesen átélt tapasztalataim alapján e tárgykörben a következők szerint cáfolom a végzés ezen megállapításait a sikeresen működő reintegrációs célok megvalósulásának és a megfelelő végrehajtási környezet tárgyában személyemre vonatkozóan:

- Ötvenegy évet éltem meg úgy a civil világban, hogy sohasem kellett verekednem, még verekedés vagy erőszakos szituáció közelébe sem kerültem. Soha életemben semmilyen drogot nem próbáltam ki, nem fogyasztottam kábítószer, személyesen, élőben nem láttam baráti vagy családi környezetemben kábítószer fogyasztását vagy annak hatásait nem tapasztaltam. Baráti és családi körömben senki nem volt büntetve.
- Családom tagjai diplomás, több nyelvet beszélő világlátott, művelt emberek. Pártoljuk a kultúrát, gyakran járunk színházba, hangversenyekre, előadásokra.
- [REDACTED] nt részt vettem a **CORVINUS** Egyetem kiadásában megjelent szakkönyv megírásában, több egyetemen és főiskolán tartottam előadásokat, több közéleti témával foglalkoztam. Ezen előzményekhez képest börtönben tartózkodásom bő másfél éve alatt megtapasztaltam az erőszak több formáját, személyesen testközelből láttam verekedéseket, emberek bántalmazását, megalázását. Én is szenvedtem el atrocitást, lettem a bv-ben bűncselekmény sértettje, körletemben több nemi erőszak is történt. Mindennapos a verbális erőszak, a trágárság nyomdafestéket nem tűró hangos ordibálás, balhézás.
- A környezetemben lévő fogvatartottak túlnyomó része csak a bűnözésről tud beszélni és sokan közülük szabadulásukat követően is bűnözésből akar megélni egymás közötti beszélgetéseik alapján.
- Börtönbe történő önkéntes bevonulásomat követően találkoztam életemben először droggal, bedrogozott, begyógyszerezett emberekkel, akik többnyire nagyon agresszíven viselkedtek, valós veszélyt jelentve a többi emberre.
- A börtönben láttam életemben először személyesen testközelből, hogy hogyan történik a kábítószerkereskedelem, ami nyílt titok a börtönök világában. A börtönben láttam először, hogy fenyegetéssel hogyan zsarolnak, bírnak pénzáadásra tehetősebb fogvatartottat vagy, hogy a gyengébbektől hogyan veszik el szóbeli pszichés fenyegetéssel vagy fizikai ráhatással értékeiket.
- A börtönben az erőszak a mindennapos élet része a folyamatosan elkövetett bűncselekményekkel együtt. Másfél éves börtönben tartózkodásom ideje alatt olyat még személyesen nem tapasztaltam, nem láttam, hogy a BV Intézet a reintegrációs célok megvalósulásának érdekében bármilyen valós intézkedést tett volna. Ehelyett láttam, hogy az általános iskolai képzés úgy történik, hogy a „tanulók” megkapják

papíralapon a feladatlapokat, felméréseket, melyeket másokkal kitöltetnek (én is töltöttem már ki ilyeneket emberbaráti segítség gyanánt) és így kapják meg, tényleges tudás, munka nélkül azokat az osztályzatokat, mellyel el tudják végezni az általános iskola 8. osztályát, de nem a tudásszomj vezeti ezeket az embereket, hanem az a prózai ok, hogy a jogosítványt csak a 8. osztály elvégzését követően tudják megszerezni. Személyesen beszéltem olyan fogvatartottal, aki azt mondta, hogy az informatikai tanár azért adott 5-ös osztályzatot, ha a tanuló egy papírgalacsinnal messziről beletalált a szemetes kosárba.

- A különböző szakmák oktatásával is hasonló a helyzet, csak a szakmai végzettséget igazoló papír megszerzése a célja, mind a képzést tartójának, akinek anyagi haszna van ebből, mind a fogvatartottnak, akik pénzt kapnak a tanfolyamok idejére, de valós, szakmai tudás megszerzése nincs az oktatás mögött. Ezt támasztják alá azok az adatok, melyek szerint a bv. Intézetben szakmát szerzett fogvatartottnak szabadulásukat követően csak elenyésző része helyezkedik el a bv-ben megszerzett szakmájában.

A másfél éves bennlétem ideje alatt olyan még egyszer sem történt, hogy a BV Intézet illetékes munkatársa összehívta volna a fogvatartottakat egy tematikus beszélgetésre, előadásra az őket érdeklő témakörökben vagy a BV reintegrációs törekvéseinek, céljainak megfelelő témakörökben.

Eddigi személyes tapasztalataimra alapozva nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy a fogvatartottak nagyobbik része - a börtönökben uralkodó, előbbieken a teljes valóság valamennyi részletének kibontása nélkül csak a felszint érintve kifejtettek alapján, - ugyanolyan vagy sokkal rosszabb mentális, pszichés állapotban szabadul, mint amilyen állapotban volt a büntetésének letöltésének megkezdésekor illetve a büntetésének letöltésének ideje alatt,- ez a tény erősen árnyalja a reintegrációs célok sikeres megvalósulását az elítéltek széles rétegeinél.

Illetve a büntetés letöltésének ideje alatt nem jutott olyan versenyképes szaktudáshoz, mellyel a munkaerőpiacon sikeresen el tudna hosszú időre helyezkedni és elkezdhetné egzisztenciáját megteremteni, életét rendbe hozni.

Személyes tapasztalataim alapján a végzés azon megállapításai sem fedik a valóságot miszerint a *„büntetés végrehajtási intézet által kidolgozott reintegrációs program fejleszti az elítélt személyiségét és a szociális készségét.”*

Másfél éves benntartózkodásom teljes ideje alatt nem találkoztam semmilyen a BV által kidolgozott reintegrációs programmal. Engemet személyiségem és szociális készségeim fejlesztésének a céljából senki sem keresett meg, ezen készséget fejlesztő foglalkozásokon nem vettem részt illetve semmilyen írásbeli iránymutatást nem kaptam e tárgykörben.

Ezek hiányában a végzésben leírt hangzatos szavak és mondatok mögött nincsen valóságtartalom mert a BV Intézet egy gazszállat sem tett keresztbe reintegrációm elősegítésének érdekében személyiségem és szociális képességeim fejlesztéséért.

Mindezek tükrében erősen elgondolkodtató a végzés azon lényegi megállapítása, hogy azért kell továbbra is börtönbe maradnom, mert a börtönben kidolgozott reintegrációs program és körülmények összességükben jobban fejlesztik a személyiséget, szociális készséget, segítik visszailleszkedésemet a társadalomba, mintha művelt, jogkövető, engem szerető családom körébe visszatérnék. Ezek alapján kimondható, hogy csak a bíróság sablonszöveg tárában felelhető, a valós bv-s gyakorlatban nem létező, nem működő reintegrációs program céljainak utópisztikus megvalósítása miatt kell továbbra is börtönben maradnom.

A végzés ötödik oldalának ötödik bekezdésében az alábbiak olvashatóak:

„A szabadság céljának eléréséhez, a reszocializációs tevékenység sikeres megvalósulásához továbbra is szükség van a büntetés-végrehajtási intézet szakszemélyzetének munkájára. Ez a tevékenység nyújt megfelelő alapot arra, hogy az elítélt erőfeszítései később eredményesek legyenek, és sikeresen valósuljon meg a társadalmi visszailleszkedés.”

A másodfokú végzés ezen megállapítása szerint reszocializálásomhoz szükség van a bv. intézet szakszemélyzetének munkájára mert ez ad megfelelő alapot arra, hogy vissza tudjak illeszkedni a társadalomba. A végzés ezen megállapítása ugyan úgy mint az előzőekben bemutatottak csak a bíróság sablonos indoklásában papíralapon létezik, esetemben valós tartalom nélkül.

Személyes tapasztalatom alapján felelősen kijelenthetem, hogy a bv. szakszemélyzete az eltelt másfél év során semmilyen tevékenységet nem végzett sikeres reszocializálásom érdekében, így a **bv mulasztásából** nem tud megvalósulni a szabadságvesztés céljának magasztos elérése, ami viszont a bíróság álláspontja szerint szabadságom visszaadásának alapfeltétele.

Ezért a végzés indoklásának logikáját alapul véve, amíg a bv. szakszemélyzete nem végzi el munkáját reszocializálásom érdekében, addig továbbra is szükséges a büntetés céljának elérésének érdekében, hogy még egy ideig börtönben maradjak, így viszont az a furcsa helyzet áll elő, hogy **önhibámon kívül** kell annak a „vendégszeretetét” élvezni, aki előidézője a visszas helyzetnek.

Az előzőekben egy kicsit ironikusan fogalmaztam annak érdekében, hogy rámutassak arra, hogy a bíróság végzésének indoklásában olyan dolgokra hivatkozik, melyek a mindennapok valós bv-s gyakorlatában legjobb jóindulat mellett is csak nyomokban fordulnak elő.

Saját tapasztalataim alapján esetemben a BV szakszemélyzete nem tett semmit reszocializálásomért, társadalomba történő visszailleszkedésem érdekében, a bv szakszemélyzete még azt sem mérte fel, hogy egyáltalán van e szükségem ezen irányú szakmai munkájukra. Itt fontosnak tartom megjegyezni, hogy esetemben nincs szükség a BV szakszemélyzetének ezen fajta tevékenységére, fáradozásaira, mert nem szakadtam ki a társadalomból, ezért visszaillesztésemre nincs szükség és

szocializációs képességem is megfelel a társadalmi elvárásoknak, ezért vissza szocializálásomra nincs szükség. Ezért ezen dolgok meg nem történésére hivatkozással nem lehet valós alappal visszautasítani a reintegrációs kérelmemet.

A másodfokú végzés azért is törvénysértő, iratellenes, eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat sért mert én a mai napig nem kaptam meg az elsőfokú végzést hivatalosan. Fellebbezésemben is jeleztem, hogy a végzés hivatalos kézbesítésének a hiányában fellebbezésemet csak a személyes meghallgatásomon elhangzottak alapján tudtam megírni és a végzés kézhezvételét követően annak leírt tartalma szerint fellebbezésemet ki fogom egészíteni. A másodfokon eljáró bíróság fellebbezésemben leírtak ellenére nem intézkedett az elsőfokú végzés részemre történő kézbesítése érdekében, fellebbezés kiegészítésem bevárása nélkül hozta meg végzését ezzel súlyosan megsértette a tisztességes eljáráshoz és a védekezéshez való alkotmányos jogomat.

Összegzés:

A Budapest Környéki Törvényszék másodfokú végzésében leírtak az általam kifejtettek alapján törvénysértőek, iratellenesek, eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat sértenek. Súlyosan sértik a tisztességes eljáráshoz, valamint a védekezéshez fűződő alkotmányos jogaimat ezért jogi lehetőség nyílt számomra a Tisztelt Alkotmánybíróság felé alkotmányjogi panasz beterjesztésére.

A másodfokú végzés azon részeit tartom különösen aggályosnak, ahol olyan okra hivatkozva kerül elutasításra reintegrációs kérelmem, melyek meglétét törvény nem írja elő, illetve önhibámon kívül okok miatt nem teljesíthetőek.

A végzés azon részei is aggályosak, melyekben a bíróság úgy látta, hogy börtönben való maradásom a bv. szakszemélyzet sikeres tevékenysége révén jobban szolgálja a reszocializációm, társadalomba való vissza- illeszkedésem, mint otthonomba visszatérve szerető családom.

A bíróság ezen végzésbéli döntésének indoklásában olyan bv. intézmények szakszemélyzete által végzett sikeres tevékenységről és a bv. intézet által biztosított megfelelő környezetről beszél, ami a valóságban esetemben biztos nem létezik. Ez felveti annak a kérdését, hogy a bíróság végzésében hivatkozhat-e olyan dolgokra, melyek a valóságban, gyakorlatban nem léteznek és érhet-e engem joghátrány olyan dolgokra való hivatkozással, melyek esetemben nem léteznek.

Kérem a **Tisztelt Alkotmánybíróságot**, hogy alkotmányjogi panaszomnak helyt adni szíveskedjen.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

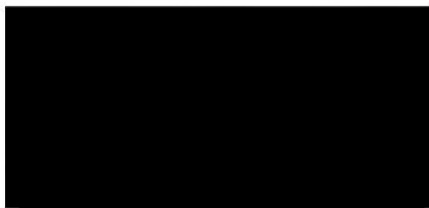
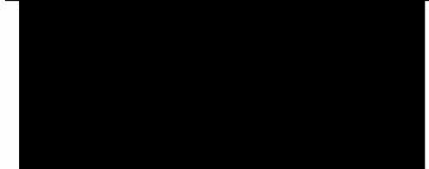
Mindezek alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság legyen szíves elsődlegesen a Budapest Környéki Törvényszék 2021.02.12 napján meghozott 4.Bpkf.120/2021/4. számú II. fokú végzését a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2021. január 13, napján meghozott 8.F.1297/2020/9. számú I. fokú végzésére is kiterjedően megváltoztatni

és elrendelni a reintegrációs őrizetbe való helyezésemet. Másodlagosan pedig azt kérem, hogy a **Tisztelt Alkotmánybíróság** a Budapest Környéki Törvényszék 2021.02.12 napján meghozott 4.Bpkf.120/2021/4. számú II. fokú végzését a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2021. január 13, napján meghozott 8.F.1297/2020/9. számú I. fokú végzésére is kiterjedően helyezze hatályon kívül és az I. fokon eljárt bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

T

Tisztelettel:

melléletek:

